Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 29. januarja 2014*

„Damping — Uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Kitajske — Ugotovitev grožnje škode — Člena 3(9) in 9(4) Uredbe (ES) št. 384/96 (postala člena 3(9) in 9(4) Uredbe (ES) št. 1225/2009)“

V zadevi T-528/09,

**Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd** s sedežem v Huang Shiju (Kitajska), ki jo zastopajo F. Carlin, barrister, Q. Azau, odvetnik, A. MacGregor, solicitor, in N. Niejahr, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

**Svetu Evropske unije**, ki ga zastopajo J.-P. Hix in B. Driessen, zastopnika, skupaj z B. O’Connorjem, solicitor,

tožena stranka,

ob intervenciji

**Evropske komisije**, ki sta jo sprva zastopala H. van Vliet in M. França, nato M. França in J.-F. Brakeland, zastopniki, skupaj z R. Bierwagenom, odvetnikom,

in

**ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s**. s sedežem v Ostrava-Kunčicah (Češka republika),

**ArcelorMittal Tubular Products Roman SA** s sedežem v Romanu (Romunija),

**Benteler Stahl/Rohr GmbH** s sedežem v Paderbornu (Nemčija),

**Ovako Tube & Ring AB** s sedežem v Hoforsu (Švedska),

**Rohrwerk Maxhütte GmbH** s sedežem v Sulzbach-Rosenbergu (Nemčija),

**Dalmine SpA** s sedežem v Dalminu (Italija),

**Silcotub SA** s sedežem v Zalăuu (Romunija),

**TMK-Artrom SA** s sedežem v Slatini (Romunija),

* Jezik postopka: angleščina.

**Tubos Reunidos SA** s sedežem v Amurriu (Španija),

**Vallourec Mannesmann Oil & Gas France** s sedežem v Aulnoye-Aymeriesu (Francija),

**V & M France** s sedežem v Boulogne-Billancourtu (Francija),

**V & M Deutschland GmbH** s sedežem v Düsseldorfu (Nemčija),

**Voestalpine Tubulars GmbH** s sedežem v Linzu (Avstrija),

**Železiarne Podbrezová a.s**. s sedežem v Podbrezovi (Slovaška),

ki jih zastopajo G. Berrisch, G. Wolf, odvetnika, in N. Chesaites, barrister,

intervenienti,

zaradi tožbe za razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 926/2009 z dne 24. septembra 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 262, str. 19),

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi N. J. Forwood, predsednik, F. Dehousse (poročevalec) in J. Schwarcz, sodnika,

sodna tajnica: S. Spyropoulos, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 17. aprila 2013

izreka naslednjo

## Sodbo

### Dejansko stanje

1 Komisija Evropskih skupnosti je na podlagi pritožbe Zaščitnega odbora industrije brezšivnih cevi Evropske unije 9. julija 2008 objavila Obvestilo o začetku protidampinškega postopka glede uvoza nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL C 174, str. 7).

2 V točki 2 tega obvestila o začetku je zadevni izdelek opredeljen tako:

„Izdelek, ki se domnevno uvaža po dampinških cenah, so nekatere brezšivne cevi iz železa ali jekla s krožnim prečnim prerezom, z zunanjim premerom do vključno 406,4 mm, z ekvivalentom ogljika (CEV) do vključno 0,86 v skladu s formulo in kemično analizo Mednarodnega inštituta za varilstvo (IIW), s poreklom iz [Kitajske], običajno uvrščene pod oznake [kombinirane tarifne nomenklature] ex 7304 11 00, ex 7304 19 10, ex 7304 19 30, ex 7304 22 00, ex 7304 23 00, ex 7304 24 00, ex 7304 29 10, ex 7304 29 30, ex 7304 31 80, ex 7304 39 58, ex 7304 39 92, ex 7304 39 93, ex 7304 51 89, ex 7304 59 92 in ex 7304 59 93. Te oznake […] so zgolj informativne.“

3 Komisija se je v skladu s členom 17 Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45), kakor je bila spremenjena (v nadaljevanju: osnovna

uredba) (nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti, UL L 343, str. 51, popravek UL 2010, L 7, str. 22), odločila, da bo preiskavo omejila na vzorec. V tem okviru je izbrala štiri kitajske proizvajalce izvoznike, katerih izvoz je predstavljal 70 % izvoza zadevnega izdelka v Evropsko unijo v obdobju preiskave. Med temi proizvajalci izvozniki sta bila tudi tožeča stranka, družba Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, in povezan proizvajalec, ki je pripadal isti skupini.

4 Oba, tožeča stranka in povezani proizvajalec, sta 23. julija 2008 vložila zahtevek za tržnogospodarsko obravnavo (v nadaljevanju: TGO), kot je določena s členom 2(7)(b) in (c) osnovne uredbe (postal člen 2(7)(b) in (c) Uredbe št. 1225/2009), ter podredno, zahtevek za individualno obravnavo (v nadaljevanju: IO), kot je določena s členom 9(5) osnovne uredbe (postal člen 9(5) Uredbe št. 1225/2009).

5 Komisija je 6. februarja 2009 tožeči stranki in povezanemu proizvajalcu poslala dokument o razkritju bistvenih dejstev in ugotovitev, na podlagi katerih jima je nameravala zavrniti TGO. Komisija je v tem dokumentu o razkritju ugotovila, da nista izpolnjeni prvo in tretje merilo iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe.

6 Tožeča stranka je 16. februarja 2009 Komisiji sporočila svoje pripombe glede dokumenta o razkritju z dne 6. februarja 2009.

7 Komisija je 7. aprila 2009 sprejela Uredbo Komisije (ES) št. 289/2009 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 94, str. 48, v nadaljevanju: začasna uredba).

8 Komisija je v uvodni izjavi 13 začasne uredbe navedla, da je preiskava dampinga in škode zajela obdobje od 1. julija 2007 do 30. junija 2008 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Proučitev gibanj, pomembnih za oceno škode, je zajela obdobje od 1. januarja 2005 do konca obdobja preiskave (v nadaljevanju: obravnavano obdobje).

9 Komisija je v uvodni izjavi 14 začasne uredbe glede zadevnega izdelka navedla, da je bilo pri preiskavi ugotovljeno, da „tri od [oznak] KN ne veljajo za zadevni izdelek, tj. ex 7304 11 00, ex 7304 22 00 in ex 7304 24 00, ter da manjka pet drugih [oznak] KN, tj. ex 7304 31 20, ex 7304 39 10, ex 7304 39 52, ex 7304 51 81 in ex 7304 59 10“.

10 Komisija je v uvodnih izjavah od 20 do 32 začasne uredbe zavrnila zahtevek tožeče stranke za TGO, ugodila pa je njenemu zahtevku za IO.

11 Komisija je v uvodnih izjavah od 33 do 38 začasne uredbe navedla, da so bile kot primerljiva država za izračun normalne vrednosti izbrane Združene države.

12 Komisija v uvodnih izjavah od 53 do 126 začasne uredbe ni ugotovila škode za industrijo Skupnosti, ugotovila pa je obstoj grožnje škode tej industriji.

13 Komisija je 8. aprila 2009 tožeči stranki poslala dokument o razkritju bistvenih dejstev in ugotovitev za določitev dampinga in škode, na podlagi katerih so bili uvedeni začasni protidampinški ukrepi. Tožeča stranka je 11. maja 2009 predložila pripombe na ta dokument.

14 Komisija je 10. julija 2009 tožeči stranki poslala dokument o dokončnem razkritju bistvenih dejstev in ugotovitev, na podlagi katerih je bilo predvideno sprejetje dokončnih protidampinških ukrepov. Tožeča stranka je 21. julija 2009 predložila pripombe na ta dokument.

15 Svet je 24. septembra 2009 sprejel Uredbo (ES) št. 926/2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 262, str. 19, v nadaljevanju: izpodbijana uredba).

16 Svet je v uvodnih izjavah od 10 do 17 izpodbijane uredbe potrdil ugotovitve iz začasne uredbe v zvezi z opredelitvijo zadevnega izdelka.

17 Svet je v uvodni izjavi 18 potrdil ugotovitve iz začasne uredbe v zvezi z zavrnitvijo zahtevka tožeče stranke za TGO. Poleg tega je v uvodnih izjavah od 19 do 24 navedene uredbe ugotovil, da tožeča stranka nazadnje ne izpolnjuje pogojev za podelitev IO. Natančneje, navedel je, da je po obdobju preiskave kitajska država pridobila nove delnice holdinške družbe, ki je nadzorovala tožečo stranko, in postala večinski delničar (uvodna izjava 20 te uredbe).

18 Svet je v uvodnih izjavah od 25 do 27 izpodbijane uredbe potrdil izbiro Združenih držav za primerljivo državo za izračun normalne vrednosti.

19 Svet je v uvodnih izjavah od 35 do 81 izpodbijane uredbe potrdil ugotovitve Komisije iz začasne uredbe v zvezi z neobstojem škode in obstojem grožnje škode industriji Skupnosti. V zvezi s tem je med drugim upošteval obdobje po obdobju preiskave, in sicer od julija 2008 do marca 2009 (v nadaljevanju: obdobje po obdobju preiskave).

## Postopek in predlogi strank

20 Tožeča stranka je 30. decembra 2009 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo.

21 Komisija je 25. marca 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom Sveta. Glavni stranki temu predlogu nista nasprotovali.

22 Družbe ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK–Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH in Železiarne Podbrezová a.s. (v nadaljevanju: družbe intervenientke) so 6. aprila 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložile predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom Sveta. Glavni stranki temu predlogu nista nasprotovali.

23 S sklepom z dne 31. maja 2010 je predsednik prvega senata Splošnega sodišča ugodil predlogu za intervencijo Komisije.

24 Tožeča stranka je 21. in 30. junija ter 25. avgusta 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predloge za zaupno obravnavo nekaterih delov tožbe, replike in duplike do družb intervenientk. Družbe intervenientke temu predlogu niso ugovarjale.

25 Komisija je 14. julija 2010 vložila intervencijsko vlogo. Glavni stranki sta lahko predložili stališča glede te intervencijske vloge.

26 S sklepom z dne 31. avgusta 2010 je predsednik prvega senata Splošnega sodišča ugodil predlogom za intervencijo družb intervenientk.

27 Tožeča stranka je 30. septembra 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za zaupno obravnavo nekaterih delov intervencijske vloge Komisije in stališč, ki jih je predložila glede navedene vloge. Družbe intervenientke temu predlogu niso ugovarjale.

28 Družbe intervenientke so 23. novembra 2010 vložile intervencijsko vlogo. Glavni stranki sta lahko predložili stališča glede te intervencijske vloge.

29 Ker je bila sestava senatov Splošnega sodišča spremenjena, je bil sodnik poročevalec razporejen v drugi senat, in tako je bila ta zadeva dodeljena drugemu senatu.

30 S sklepom z dne 16. maja 2011 je predsednik drugega senata Splošnega sodišča ta postopek prekinil do izdaje sodbe Sodišča v zadevi C-337/09 P, Svet proti Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group.

31 Tožeča stranka je 22. maja 2012 predlagala nadaljevanje postopka in prednostno obravnavo obravnavane zadeve.

32 Sodba Sodišča v zadevi C-337/09 P, Svet proti Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, je bila izdana 19. julija 2012. Tako se je postopek nadaljeval od tega dne.

33 Splošno sodišče (drugi senat) je na podlagi poročila sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni postopek, in v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika Splošnega sodišča pozvalo stranke, naj odgovorijo na nekatera pisna vprašanja in predložijo nekatere dokumente. Stranke so naloženo izpolnile v za to določenem roku.

34 Stranke so na obravnavi 17. aprila 2013 podale ustne navedbe in odgovorile na vprašanja Splošnega sodišča.

35 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi izpodbijano uredbo za nično v delu, v katerem nalaga protidampinške dajatve na izvoz tožeče stranke in določa pobiranje začasne dajatve, uvedene na ta izvoz;

— ali, subsidiarno, razglasi izpodbijano uredbo za nično v delu, v katerem določa pobiranje začasne dajatve, naložene tožeči stranki;

— Svetu naloži plačilo stroškov;

— intervenientom naloži, naj nosijo svoje stroške.

36 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

37 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj tožbo zavrne.

38 Družbe intervenientke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

## Pravo

*Obseg tožbe*

39 Družbe intervenientke poudarjajo, ne da bi, kot so potrdile na obravnavi, uveljavljale ugovor nedopustnosti, da tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe v delu, v katerem ta nalaga protidampinške dajatve na „uvoz tožeče stranke“. Tako naj bi tožeča stranka lahko predlagala razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe le v delu, v katerem ta nalaga protidampinške dajatve na izdelke, ki jih proizvaja.

40 Tožeča stranka je na obravnavi navedla, da je treba njene trditve razumeti v takem smislu, kot so to navedle družbe intervenientke, kar je bilo upoštevano.

41 Zato je treba predloge tožeče stranke brez vplivanja na obveznosti, ki bi lahko izhajale iz člena 266 PDEU v primeru ničnosti zaradi razlogov, ki bi v širšem obsegu vplivali na izpodbijano uredbo, razlagati tako, da se nanašajo na razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe v delu, v katerem ta nalaga protidampinške dajatve na izvoz izdelkov tožeče stranke in pobira začasne dajatve, uvedene na ta izvoz.

*Utemeljenost*

42 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge. Prvi tožbeni razlog se nanaša na očitno napačno presojo glede opredelitve zadevnega izdelka. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 9(5) osnovne uredbe. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev členov 3(9), 9(4) in 10(2) osnovne uredbe.

43 Splošno Sodišče meni, da je primerno, da najprej odloči o tretjem tožbenem razlogu tožeče stranke.

44 Tretji tožbeni razlog je v bistvu razdeljen na dva dela. S prvim se zatrjuje kršitev členov 3(9) in 9(4) osnovne uredbe. Drugi, ki ga stranka, kot je potrdila na obravnavi, navaja subsidiarno, se nanaša na kršitev člena 10(2) osnovne uredbe.

45 Zato je treba najprej obravnavati prvi del tretjega tožbenega razloga.

46 Tožeča stranka trdi, da je za dokaz obstoja grožnje škode dokazni standard strožji kot za dokaz obstoja znatne škode. To naj bi priznala Komisija sama v okviru zadeve, v kateri je bila izdana sodba Splošnega sodišča z dne 20. junija 2001 v zadevi Euroalliages proti Komisiji (T-188/99, Recueil, str. II-1757). To ugotovitev naj bi potrjevali redki primeri, ki jih navaja Svet v svojih vlogah. Instituciji naj v obravnavani zadevi ne bi dosegli zahtevanega dokaznega standarda. Prav tako naj ne bi ustrezno upoštevali podatkov iz časa po obdobju preiskave. Tožeča stranka zlasti izpodbija ugotovitvi Sveta, da je bila industrija Skupnosti ob koncu obdobja preiskave ogrožena in da naj bi neposredno grozil nov dampinški uvoz.

47 Svet oporeka utemeljitvi tožeče stranke glede trditev Komisije v okviru zadeve, v kateri je bila izdana zgoraj v točki 46 navedena sodba Euroalliages proti Komisiji. Svet poleg tega poudarja, da sta instituciji že sprejeli ukrepe na podlagi grožnje škode. Na podlagi nobenega elementa naj ne bi bilo mogoče šteti, da je dokazni standard na področju grožnje škode strožji kot na področju znatne škode. Svet trdi tudi, da je ustrezno upošteval podatke iz časa po obdobju preiskave. Dalje, Svet oporeka trditvam tožeče stranke glede ogroženosti industrije Skupnosti ob koncu obdobja preiskave in neposredno grozečega novega dampinškega uvoza.

48 Komisija poudarja, da se je grožnja škode v obravnavanem primeru ugotavljala še posebej skrbno, saj so bili uporabljeni podatki iz časa po obdobju preiskave, kar ni običajno.

49 Člen 9(4) osnovne uredbe določa, da se dokončna protidampinška dajatev uvede, če končno ugotovljena dejstva kažejo med drugim na obstoj škode. Člen 3(1) osnovne uredbe določa, da „pomeni izraz ‚škoda', če ni drugače določeno, znatno škodo, povzročeno industriji Skupnosti, grožnjo znatne škode industriji Skupnosti ali znatno zaviranje izgradnje te industrije".

50 Člen 3(9) osnovne uredbe opredeljuje obstoj grožnje znatne škode tako:

„Določitev grožnje znatne škode temelji na dejstvih in ne le na obtožbah, domnevah ali oddaljeni možnosti. Sprememba okoliščin, ki bi ustvarila razmere, v katerih bi damping povzročil škodo, mora biti jasno predvidena in neposredno grozeča.

Pri odločanju glede obstoja grožnje znatne škode se upoštevajo takšni dejavniki, kot so:

(a) znatno povečana stopnja dampinškega uvoza na trgu Skupnosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega uvoza;

(b) dovolj prosto dostopnih zmogljivosti izvoznika ali neizbežno in znatno povečanje takih zmogljivosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega dampinškega izvoza v Skupnost, pri čemer pa se upošteva tudi dostopnost drugih izvoznih trgov, ki lahko absorbirajo dodaten izvoz;

(c) ali uvoz vstopa po cenah, ki bi v znatni meri pritiskale na cene ali preprečile povečanja cen, do katerih bi sicer prišlo, verjetno pa tudi povečale povpraševanje po nadaljnjem uvozu

in

(d) zaloge izdelkov v preiskavi.

Nobeden od zgoraj naštetih dejavnikov sam po sebi ni odločujoč, toda vsi obravnavani dejavniki skupaj morajo voditi do sklepa, da je nadaljnji dampinški izvoz neizbežen in da bo nastopila znatna škoda, če se ne izvedejo zaščitni ukrepi."

51 Svet je v obravnavani zadevi ugotovil, da industrija Skupnosti v obdobju preiskave ni utrpela znatne škode, čeprav je bila ob koncu navedenega obdobja ogrožena.

52 Svet je po tem, ko je ugotovil, da industrija Skupnosti v obdobju preiskave ni utrpela znatne škode, ugotovil, da je v obravnavani zadevi obstajala grožnja škode.

53 Najprej je treba opozoriti, da imajo institucije Unije na področju skupne trgovinske politike in predvsem na področju ukrepov trgovinske zaščite zaradi zapletenosti gospodarskih, političnih in pravnih razmer, ki jih morajo preučiti, široko diskrecijsko pravico (sodbi Sodišča z dne 27. septembra 2007 v zadevi Ikea Wholesale, C-351/04, ZOdl., str. I-7723, točka 40, in z dne 11. februarja 2010 v zadevi Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, ZOdl., str. I-951, točka 61). V tem kontekstu je treba šteti, da preučitev grožnje škode zajema presojo zapletenih gospodarskih vprašanj in da mora biti sodni nadzor take presoje zato omejen na preveritev, ali so bila spoštovana postopkovna pravila, ali je bilo pravilno ugotovljeno dejansko stanje, ki se upošteva pri izpodbijani izbiri, ali ne gre za očitno napako pri presoji tega dejanskega stanja in ali ne gre za zlorabo pooblastil. Ta omejeni sodni nadzor ne pomeni, da se sodišče Unije vzdrži nadzora nad razlago ekonomskih podatkov, ki jo podajo institucije Unije. Splošno sodišče mora v obravnavani zadevi preveriti ne le vsebinsko pravilnost navedenih dokazov, njihovo zanesljivost in doslednost, temveč tudi, ali ti dokazi vsebujejo vse upoštevne podatke za presojo zapletenega položaja in ali lahko utemeljijo iz njih izvedene ugotovitve (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 8. maja 2012 v zadevi Dow Chemical proti Svetu, T-158/10, točka 59).

54 Dalje, poudariti je treba, da mora v skladu s členom 3(9) osnovne uredbe določitev grožnje znatne škode temeljiti „na dejstvih in ne le na obtožbah, domnevah ali oddaljeni možnosti“. Poleg tega mora biti sprememba okoliščin, ki bi ustvarila razmere, v katerih bi damping povzročil škodo, „jasno predvidena in neposredno grozeča“. Iz tega je razvidno, da mora ugotovitev grožnje škode jasno izhajati iz dejanskega stanja zadeve. Iz tega je razvidno tudi, da se mora škoda zaradi grožnje pokazati v kratkem.

55 Tožeča stranka po eni strani izpodbija ugotovitev Sveta, da je bila industrija Skupnosti ob koncu obdobja preiskave ogrožena, čeprav ni utrpela znatne škode. Po drugi strani izpodbija ugotovitev Sveta v zvezi z obstojem grožnje škode.

Prvi očitek iz prvega dela tretjega tožbenega razloga, ki se nanaša na položaj industrije Skupnosti ob koncu obdobja preiskave

56 Instituciji sta, da bi ugotovili, da je bila industrija Skupnosti ob koncu obdobja preiskave ogrožena, opozorili, da so bili leta 2006 uvedeni protidampinški ukrepi za nadomestitev škode, ki jo je povzročil dampinški uvoz s poreklom iz več držav. Vendar naj industrija Skupnosti ne bi mogla v celoti izkoristiti širitve trga, saj je uvoz, za katerega so se od leta 2006 uporabljali protidampinški ukrepi, nadomestil uvoz s poreklom iz Kitajske. Zato naj industrija Skupnosti ne bi popolnoma okrevala. Če bi se razmere na trgu razvijale, bi industrija Skupnosti izgubljala zaradi potencialno škodljivih učinkov dampinškega uvoza. V preteklosti naj bi tak položaj že nastal, ko je povpraševanje doseglo normalno raven, zaradi česar naj bi bili sprejeti protidampinški ukrepi leta 2006 (uvodne izjave od 47 do 49 izpodbijane uredbe v smislu uvodnih izjav od 87 do 89 začasne uredbe).

57 Tožeča stranka zlasti opozarja na protislovja med ugotovitvijo institucij in upoštevnimi gospodarskimi podatki za obravnavani primer. Svet oporeka trditvam tožeče stranke in opozarja zlasti na napovedi ali gospodarske podatke v zvezi z obdobjem po obdobju preiskave.

58 Najprej je treba ugotoviti, da čeprav je ugotovitev Sveta glede položaja industrije Skupnosti ob koncu obdobja preiskave navedena v delu, ki se nanaša na škodo, ni nepovezana z analizo grožnje škode. Komisija je namreč v uvodni izjavi 126 začasne uredbe ugotovila, da bi kitajski dampinški uvoz brez ukrepov neizbežno povzročil znatno škodo „občutljivi“ industriji Skupnosti, zlasti v smislu zmanjšane prodaje, tržnega deleža, proizvodnje in dobičkonosnosti. Svet je v okviru izpodbijane uredbe izrecno potrdil ugotovitve Komisije glede tega (uvodna izjava 81 izpodbijane uredbe).

59 Prvič, spomniti je treba na upoštevne elemente v obravnavanem primeru, ki jih je Komisija navedla v začasni uredbi in ki kažejo razvoj položaja industrije Skupnosti med obravnavanim obdobjem, torej do konca obdobja preiskave:

— proizvodnja industrije Skupnosti se je povečala za 7 % (uvodna izjava 67 začasne uredbe);

— izkoriščenost proizvodne zmogljivosti se je v obdobju preiskave povečala za 9 % in je dosegla 90 %, ob prišteti visoki stopnji iz let 2006 in 2007 (uvodna izjava 69 začasne uredbe);

— zaloge so se povečale za 12 %, pri čemer pa je Komisija navedla, da „je relevantnost tega kazalnika v analizi škode omejena“, ker je večina proizvodnje odvisna od naročil (uvodna izjava 72 začasne uredbe);

— obseg prodaje industrije Skupnosti se je povečal za 14 % (uvodna izjava 73 začasne uredbe);

— tržni delež industrije Skupnosti se je zmanjšal za 5,2 odstotne točke (uvodna izjava 75 začasne uredbe);

— raven zaposlenosti je ostala stabilna (uvodna izjava 77 začasne uredbe);

— produktivnost se je povečala za 7 % (uvodna izjava 78 začasne uredbe);

— povprečna plača na zaposlenega se je povečala za 16 % (uvodna izjava 79 začasne uredbe);

— prodajne cene industrije Skupnosti so se zvišale za 21 % (uvodna izjava 80 začasne uredbe);

— dobičkonosnost prodaje industrije Skupnosti nepovezanim strankam v odstotku od neto prodaje se je povečala za 27 %, to je za 3,3 odstotne točke, in je v obdobju preiskave znašala 15,4 %, pri čemer je bila stopnja dobičkonosnosti v letu 2005, zlasti pa v letih 2006 in 2007, prav tako zelo visoka (uvodna izjava 82 začasne uredbe);

— donosnost naložb, to je dobiček v odstotkih čiste knjigovodske vrednosti naložb, se je povečala za 10 % ali za 4,6 odstotne točke in je v obdobju preiskave znašala 51,7 %, po tem, ko je v letih 2006 in 2007 znašala 85,1 % oziroma 79,2 % (uvodna izjava 72 začasne uredbe);

— neto denarni tok iz poslovanja se je povečal za 73 % in je v obdobju preiskave znašal 634 milijonov EUR, pri čemer je Komisija med drugim navedla, da „[n]i bilo nobenih znakov, da bi imela industrija Skupnosti težave pri zbiranju kapitala“ (uvodna izjava 84 začasne uredbe);

— letne naložbe industrije Skupnosti so se povečale za 185 % in so v obdobju preiskave znašale 284 milijonov EUR (uvodna izjava 85 začasne uredbe).

60 Svet je te elemente potrdil v uvodni izjavi 46 izpodbijane uredbe.

61 V zvezi s tem je treba opozoriti, da, kot v bistvu pravilno trdi tožeča stranka, so razen razvoja tržnega deleža industrije Skupnosti vsi zgoraj našteti gospodarski dejavniki pozitivni in skupaj kažejo podobo industrije, ki je v zagonu, in ne podobe industrije, ki bi bila občutljiva ali ogrožena. Poleg tega je Komisija v uvodni izjavi 88 izpodbijane uredbe sama navedla, da je bila „[š]koda, ki jo je utrpela industrija Skupnosti, […] torej omejena in ni povzročila večjih gospodarskih težav“. Ta ugotovitev kaže, da industrija Skupnosti v kontekstu položaja na trgu v obravnavanem obdobju – torej do konca obdobja preiskave – ni bila v občutljivem položaju, to je, ni bila dovzetna za to, da bi utrpela škodo zaradi uvoza s poreklom iz Kitajske. Okoliščina, na katero opozarja Svet v svojih vlogah, da naj bi industrija Skupnosti v obravnavanem obdobju izgubila nekaj odstotnih točk tržnega deleža, sama ne more utemeljevati ugotovitve, da je bila navedena industrija ob koncu obdobja preiskave ogrožena. Poleg tega je treba to okoliščino obravnavati z vidika tega, da je imela industrija Skupnosti v obdobju preiskave velik tržni delež, in sicer 63,6 %, in tega, da je obseg njene prodaje v obravnavanem obdobju močno narasel, za več kot 14 %. Prav tako jo je treba obravnavati z vidika, da se je v obravnavanem obdobju obseg nedampinškega uvoza s poreklom iz drugih tretjih držav povečal za 35 % (uvodna izjava 142 začasne uredbe) in da je tržni delež, ki ustreza temu uvozu, narasel s 7,8 % na 8,5 %. Zato je treba ob upoštevanju vsega navedenega ugotoviti, da upoštevni gospodarski podatki v obravnavanem primeru ne podpirajo ugotovitve institucij, da je bila industrija Skupnosti ob koncu obdobja preiskave ogrožena (podobno, glede drugih gospodarskih podatkov, sodba Splošnega sodišča z dne 2. maja 1995 v združenih zadevah NTN Corporation in Koyo Seiko proti Svetu, T-163/94 in T-165/94, Recueil, str. II-1381, točki 95 in 96).

62 Drugi elementi, ki so navedeni v izpodbijani odločbi ali pa sta jih instituciji predložili Splošnemu sodišču v svojih vlogah, ne morejo izpodbiti te ugotovitve.

63 Natančneje, okoliščina, na katero se sklicujeta instituciji, da bi industrija Skupnosti izgubljala zaradi potencialno škodljivih učinkov dampinškega uvoza, če bi se gospodarski položaj spremenil (uvodna izjava 89 začasne uredbe, ki jo je Svet potrdil v uvodni izjavi 47 izpodbijane uredbe), bi lahko po potrebi omogočila ugotovitev ogroženosti za naprej. Tako je ta okoliščina za ugotovitev, ali je bila

industrija Skupnosti ob koncu obdobja preiskave ogrožena, brezpredmetna. Enako velja za elemente v zvezi z gospodarskimi podatki za čas po obdobju preiskave, ki jih je Svet predložil v svojih vlogah pri Splošnem sodišču, in ugotovitve, ki jih na tej podlagi navaja Svet glede poslabšanja položaja industrije Skupnosti. Poleg tega je treba poudariti, da so sodišča Unije že ugotovila, da okoliščina, ki jo uveljavljata instituciji in se nanaša na poslabšanje gospodarskega konteksta, temelji na napačni uporabi prava, saj osnovna uredba v delu, ki se nanaša na analizo škode, izrecno določa, da se dejavnikov, kot je krčenje povpraševanja, ne sme pripisati dampinškemu uvozu (sodba Sodišča z dne 10. februarja 1998 v zadevi Komisija proti NTN in Koyo Seiko, C-245/95 P, Recueil, str. I-401, točka 43, in zgoraj v točki 61 navedena sodba NTN Corporation in Koyo Seiko proti Svetu, točke od 97 do 99; glej tudi uvodno izjavo 35 Uredbe Sveta (EGS) št. 2849/92 z dne 28. septembra 1992 o spremembi dokončne protidampinške dajatve na kroglične ležaje z največjim premerom več kot 30 milimetrov s poreklom z Japonske, uvedene z Uredbo (EGS) št. 1739/85 (UL L 286, str. 2), na katero se nanašata ti sodbi).

64 To, da je povečanje uvoza s poreklom iz Kitajske zagotovo oviralo „vlaganja in povečanje proizvodne zmogljivosti [industrije Skupnosti], da bi se odzvala na razširitev trga“, kar navaja Komisija v uvodni izjavi 87 začasne uredbe in potrjuje Svet v uvodni izjavi 46 izpodbijane uredbe, ni podprto z upoštevnimi elementi v obravnavanem primeru. Najprej, iz zgoraj navedenih podatkov jasno izhaja, da naložbe industrije Skupnosti niso bile ovirane, saj so se letne naložbe industrije Skupnosti v obravnavanem obdobju povečale za 185 %. Dalje, kot je razvidno iz uvodnih izjav 91 in 92 začasne uredbe, obstoj grožnje škode v obravnavani zadevi temelji na predvidljivi in neposredni nevarnosti, da se bo potrošnja Skupnosti v kratkem močno skrčila. Ocene Komisije so temeljile na razpoložljivih javnih informacijah in na podatkih, ki jih je predložila industrija Skupnosti. Instituciji sta prav tako večkrat opozorili, da je bila širitev trga Skupnosti „izjemna“ (glej zlasti uvodno izjavo 87 začasne uredbe ter uvodni izjavi 47 in 48 izpodbijane uredbe). Tako si po eni strani trditev, da naj bi uvoz s poreklom iz Kitajske oviral industrijo Skupnosti pri povečanju proizvodne zmogljivosti, po drugi pa navedba „izjemne“ širitve trga Skupnosti in neposredne nevarnosti močnega krčenja povpraševanja očitno nasprotujeta. V okoliščinah obravnavanega primera, kot sta jih ugotovili instituciji, je bilo namreč za industrijo Skupnosti, nasprotno, logično, da ne razvija proizvodne zmogljivosti. Nazadnje je treba opozoriti, da je Komisija v uvodni izjavi 88 izpodbijane uredbe sama navedla, da je bila „[š]koda, ki jo je utrpela industrija Skupnosti, […] torej omejena in ni povzročila večjih gospodarskih težav“. Ta ugotovitev močno zmanjšuje učinek dampinškega uvoza s poreklom iz Kitajske na industrijo Skupnosti v obravnavanem obdobju.

65 Nazadnje, trditve institucij, da industrija Skupnosti ni popolnoma okrevala od preteklega dampinga v letu 2006, ne temeljijo na nobenem konkretnem dokazu. Predložen ni bil namreč noben dokaz, ki bi omogočal ugotovitev tega, kar sta instituciji razlagali kot „popolno okrevanje“ industrije Skupnosti z vidika, med drugim, zgoraj navedenih gospodarskih podatkov. Tožeča stranka v svojih vlogah tako pravilno trdi, da instituciji nista dokazali, da industrija Skupnosti ni popolnoma okrevala po preteklem dampingu.

66 Glede na vse navedeno in zlasti glede na to, da predlog institucij ni podprt z upoštevnimi podatki v obravnavanem primeru, je treba ugotoviti, da je Svet s tem, da je potrdil ugotovitev Komisije, da je bila industrija Skupnosti ob koncu obdobja preiskave ogrožena, storil očitno napako pri presoji.

Drugi očitek iz prvega dela tretjega tožbenega razloga, ki se nanaša na obstoj grožnje škode

67 Izpodbijana uredba, ki v tem sledi zgradbi začasne uredbe, temelji na dveh delih. Prvi del se nanaša na „[v]erjetni razvoj potrošnje Skupnosti, uvoz iz zadevne države in položaj industrije Skupnosti po obdobju preiskave“ (uvodne izjave od 90 do 112 začasne uredbe in uvodne izjave od 50 do 65 izpodbijane uredbe). Drugi del se nanaša posebej na „[n]evarnost škode“ (uvodne izjave od 113 do 125 začasne uredbe in uvodne izjave od 66 do 81 izpodbijane uredbe).

68 Poudariti je treba, da je Svet v izpodbijani uredbi potrdil ugotovitev Komisije, da se je grožnja škode pojavila „že na koncu obdobja preiskave“ (uvodna izjava 81 izpodbijane uredbe), čeprav je upošteval podatke, ki so bili na voljo med obdobjem po obdobju preiskave.

69 V zvezi s prvim delom izpodbijane uredbe je treba navesti, da podatki iz časa po obdobju preiskave potrjujejo napoved institucij glede krčenja trga Skupnosti. Zlasti elementi, navedeni v uvodni izjavi 51 izpodbijane uredbe, izkazujejo, da se je potrošnja Skupnosti med koncem obdobja preiskave, to je bilo 30. junija 2008, in marcem 2009 zmanjšala za 27,7 %. Vendar je treba spomniti, da se dejavnikov škode, kot je krčenje povpraševanja, ne sme pripisati dampinškemu uvozu (glej točko 63 zgoraj in navedeno sodno prakso).

70 V drugem delu izpodbijane uredbe, ki je posebej predmet te tožbe, ugotovitev Sveta temelji na analizi štirih dejavnikov. Ti dejavniki povzemajo merila, določena z osnovno uredbo. Zajemajo razvoj dampinškega uvoza (uvodne izjave od 66 do 68 izpodbijane uredbe), razpoložljivost prostih zmogljivosti izvoznikov (uvodne izjave od 69 do 71 izpodbijane uredbe), cene uvoza s poreklom iz Kitajske (uvodni izjavi 72 in 73 izpodbijane uredbe) ter raven zalog (uvodna izjava 74 izpodbijane uredbe). Svet je v zvezi z zadnjenavedenim dejavnikom v bistvu menil, da za analizo grožnje škode ni odločilen.

71 Trditve tožeče stranke so osredotočene na razvoj uvoza iz Kitajske v smislu obsega in cene ter na druge izvozne trge glede na razpoložljive zmogljivosti kitajskih izvoznikov. Tožeča stranka v bistvu trdi, da si napovedi Komisije, ki jih je potrdil Svet, in podatki, ki se nanašajo na obdobje po obdobju preiskave, nasprotujejo ter da je analiza drugih izvoznih trgov pomanjkljiva.

72 Prvič, v zvezi z razvojem dampinškega uvoza je Komisija najprej ugotovila, da padajoči trend glede na splošno stanje na trgu Skupnosti „ne bi bistveno vplival na razvoj obsega“ dampinškega uvoza (uvodna izjava 115 začasne uredbe). Dodala je, da ugotovitve v zvezi s tem dejavnikom ne smejo temeljiti na enostavnem opazovanju razvoja obsega dampinškega uvoza v absolutnem smislu, ampak je treba ustrezno upoštevati tržni kontekst razvoja in to, ali bi se lahko pojavilo povečanje ali zmanjšanje tržnega deleža, ki ustreza temu dampinškemu uvozu ali ne. V tem kontekstu je ugotovila, da se je tržni delež, ki ustreza dampinškemu uvozu, v obravnavanem obdobju „bistveno povečal“, vendar tudi, da se v obdobju, ko se je povpraševanje že začelo zmanjševati, „ni ustavil oziroma se trend ni obrnil“. Komisija je na tej podlagi ugotovila (uvodna izjava 116 začasne uredbe): „Zato se ugotavlja, da se bo tržni delež dampinškega kitajskega uvoza povečal [in] bo pritisk tega dampinškega uvoza na trg Skupnosti glede na pričakovano bistveno zmanjšanje potrošnje verjetno bistveno poveča[n]“.

73 V zvezi s tem je treba navesti, da se je, kot v svojih vlogah pravilno trdi tožeča stranka, v skladu s podatki, navedenimi v izpodbijani uredbi, obseg uvoza s poreklom iz Kitajske v obdobju po obdobju preiskave z absolutnega vidika močno zmanjšal. V skladu z razpredelnico iz uvodne izjave 52 izpodbijane uredbe se je namreč navedeni uvoz zmanjšal za 24,6 %. Poleg tega se je v tem obdobju tržni delež, ki ustreza navedenemu izvozu, z relativnega vidika povečal le malo, in sicer za 0,7 odstotne točke.

74 Podatki iz časa po obdobju preiskave, ki jih je Svet upošteval v izpodbijani uredbi, nasprotujejo zgoraj navedeni trditvi Komisije, da naj splošno stanje na trgu Skupnosti ne bi „bistveno“ vplivalo na „razvoj obsega“ uvoza iz Kitajske in da se bo pritisk tega uvoza na trg Skupnosti verjetno „bistveno“ povečal.

75 Svet v izpodbijani uredbi ne ugotavlja nasprotovanj med trditvami Komisije in zadevnimi gospodarskimi podatki. Ob razlaganju uvodne izjave 116 začasne uredbe v tem smislu meni, da „količina tega uvoza ni pomembna v absolutnem smislu, ampak v relativnem v zvezi s potrošnjo, in sicer je pomemben tržni delež uvoza“. V zvezi s tem navaja, da se je z relativnega vidika uvoz s poreklom iz Kitajske „rahlo povečal“ (uvodna izjava 68 izpodbijane uredbe).

76 Čeprav se je Komisija sklicevala na razvoj obsega uvoza s poreklom iz Kitajske z absolutnega in tudi relativnega vidika, pa je pri razlogovanju izhajala iz „bistvenega“ razvoja navedenega obsega. V tem kontekstu je namreč menila, da se bo pritisk tega dampinškega uvoza na trg Skupnosti verjetno „bistveno“ povečal.

77 To razlago uvodne izjave 116 začasne uredbe potrjujejo druge uvodne izjave navedene uredbe. Komisija je tako v uvodni izjavi 95 začasne uredbe navedla, da čeprav se bo zaradi krčenja trga zmanjšalo povpraševanje po „celotnem obsegu“ uvoza, „pri čemer naj to zmanjšanje po pričakovanjih ne bi bilo veliko“, se bo tržni delež, ki ustreza uvozu s poreklom iz Kitajske, sorazmerno povečal. V uvodni izjavi 133 začasne uredbe je ponovila to stališče in navedla, da začetno zmanjšanje potrošnje „ni vplivalo na obseg“ uvoza, katerega tržni delež se je nasprotno povečal. Dodala je, da „[n]i [bilo ]mogoče sklepati, da se bo ta trend po podobnem, če ne celo slabšem, kratkoročnem scenariju obrnil“.

78 Obstaja torej občutna razlika med napovedmi Komisije v fazi začasne uredbe in gospodarskimi podatki za obdobje po obdobju preiskave, ki jih je Svet upošteval v okviru izpodbijane uredbe. V tej fazi je treba spomniti, da je eno od meril pri odločanju glede obstoja grožnje škode znatno povečana stopnja dampinškega uvoza na trgu Skupnosti, ki nakazuje verjetnost „znatno“ povečanega uvoza (člen 3(9) osnovne uredbe). V skladu s trditvami Sveta v izpodbijani uredbi pa se je uvoz s poreklom iz Kitajske v obdobju po obdobju preiskave „rahlo povečal“ (uvodna izjava 68 izpodbijane uredbe). Ti rahlo relativno povečanje in močno absolutno zmanjšanje uvoza s poreklom iz Kitajske ne podpirata ugotovitve Komisije, da je v obravnavani zadevi obstajala možnost bistvenega povečanja uvoza. Poleg tega je treba povečanje tržnega deleža, ki ustreza uvozu s poreklom iz Kitajske, za 0,7 odstotne točke obravnavati z vidika zmanjšanja tržnega deleža, ki ustreza izdelkom industrije Skupnosti, za 0,1 odstotne točke v obdobju po obdobju preiskave (uvodna izjava 53 izpodbijane uredbe).

79 Drugič, v zvezi z razpoložljivostjo prostih zmogljivosti izvoznikov se je analiza institucij nanašala po eni strani na razpoložljivost prostih zmogljivosti v ožjem pomenu, po drugi pa na tveganje za preusmeritev kitajskega izvoza na trg Skupnosti.

80 V zvezi s tem je treba spomniti, da morata instituciji v skladu s členom 3(9) osnovne uredbe med drugim upoštevati dovolj prosto dostopnih zmogljivosti izvoznika ali neizbežno in znatno povečanje takih zmogljivosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega dampinškega izvoza v Skupnost, pri čemer pa se upošteva tudi dostopnost drugih izvoznih trgov, ki lahko absorbirajo dodaten izvoz.

81 V tem okviru je treba ugotoviti, da morata instituciji pri ocenjevanju tveganja za preusmeritev izvoza na Unijo ob upoštevanju povečanja proizvodnih zmogljivosti in izvoza v državi izvoznici poleg obstoja drugih izvoznih trgov upoštevati tudi morebiten razvoj notranje potrošnje v državi izvoznici (glej v tem smislu in po analogiji zgoraj v točki 61 navedeno sodbo NTN Corporation in Koyo Seiko, točka 109).

82 Komisija je v obravnavani zadevi, potem ko je ugotovila, da je na Kitajskem veliko prostih proizvodnih zmogljivosti in da so kitajski izvozniki okrepili težnjo k izvozu, navedla, da se je delež kitajskega izvoza v Skupnost kot delež celotnega kitajskega izvoza v obravnavanem obdobju bistveno povečal, „in sicer z 1 % leta 2005 na 9 % v obdobju preiskave“. Poleg tega je navedla, da so bili „[d]rugi pomembni trgi […] ZDA s 36 % (z 31 % leta 2007), Alžirija (6 %, z 2 % leta 2006) in Južna Koreja (6 %, s 3 % leta 2005)“ in da je bilo na podlagi tega mogoče pričakovati, „da bo velik delež novoustvarjene presežne zmogljivosti usmerjen v trg Evropske skupnosti“, ter „v kratkem“ tudi „bistveno krčenje nekaterih od teh trgov, zlasti trga ZDA“ (uvodna izjava 119 začasne uredbe). Svet je v izpodbijani uredbi potrdil ugotovitve Komisije, ne da bi predložil dodatne elemente.

83 Tako je treba ugotoviti, kot pravilno trdi tožeča stranka v svojih vlogah, da instituciji v analizi nista upoštevali „dostopnost[i] drugih izvoznih trgov, ki lahko absorbirajo dodaten izvoz“, kot to zahteva člen 3(9) osnovne uredbe. Iz uvodne izjave 119 začasne uredbe namreč izhaja, da je Komisija Združene države, Alžirijo in Južno Korejo navedla le zato, da bi prikazala, kolikšne deleže predstavljajo te države v kitajskem skupnem izvozu. V zvezi z razvojem teh trgov in njihovo morebitno zmožnostjo absorpcije

dodatnega izvoza niso bili predloženi nobeni natančni podatki. Vendar je Komisija „na podlagi tega“ ugotovila, „da bo velik delež novoustvarjene presežne zmogljivosti usmerjen v trg Evropske skupnosti“. Če pa so se, kot trdita instituciji, proizvodne zmogljivosti na Kitajskem in obseg izvoza povečali (uvodna izjava 118 začasne uredbe), sočasno pa se je, kot je razvidno iz uvodne izjave 119 začasne uredbe, povečal tudi delež zgoraj navedenih držav v skupnem kitajskem izvozu, to pomeni, da se je povečal tudi obseg izvoza v te tri države. Edini podatek glede razvoja trgov drugih držav pa je trditev, da je mogoče, „v kratkem pričakovati bistveno krčenje nekaterih od teh trgov, zlasti trga ZDA“. Poleg tega, da je ta trditev nenatančna med drugim glede zadevnih držav in obsega ter da je navedena po ugotovitvi Komisije, da bo velik delež novoustvarjene presežne zmogljivosti usmerjen v evropski trg, jo je treba obravnavati z vidika tega, da sta instituciji tudi za trg Unije napovedali bistveno krčenje povpraševanja. Tega zadnjega elementa pa v analizi institucij glede morebitne preusmeritve kitajskega izvoza na trg Unije ni.

84 Poleg tega je treba poudariti, da se instituciji nista nikjer sklicevali na kitajski notranji trg in njegov morebiten učinek na zmožnost absorpcije dodatnih proizvodnih zmogljivosti. Navedli sta le delež izvoza glede na celotno prodajo vzorčenih proizvajalcev izvoznikov. Vendar je ta okoliščina, na katero se je v svojih vlogah pri Splošnem sodišču skliceval tudi Svet, brezpredmetna za ugotavljanje, ali bi kitajski notranji trg lahko absorbiral velike proizvodne zmogljivosti.

85 Nazadnje, Komisija v uvodni izjavi 119 začasne uredbe trdi, da se je delež kitajskega izvoza, namenjenega v Unijo, v obravnavanem obdobju bistveno povečal. Vendar je treba to ugotovitev obravnavati z vidika tega, da naj bi ta uvoz „nadomestil“ uvoz s poreklom zlasti iz Rusije in Ukrajine, ki je od leta 2006 obremenjen s protidampinško dajatvijo, kot sta to večkrat navedli instituciji sami. Poleg tega je Komisija v uvodni izjavi 130 začasne uredbe navedla „očitno časovno sovpadanje“ hitrega povečanja tržnega deleža, ki se nanaša na kitajske izdelke, in posledičnega bistvenega zmanjšanja tržnega deleža, ki se nanaša na uvoza s poreklom iz Rusije in Ukrajine, „ki sta bila najbližja konkurenta v smislu cen“. Instituciji pa v okviru analize verjetne preusmeritve izvoza tega elementa, ki je vendar upošteven, saj bi lahko izginotje „najbližj[ih] konkurent[ov] v smislu cen“ vsaj delno obrazložila povečanje deleža kitajskega izvoza, namenjenega v Unijo, v obravnavanem obdobju, nista nikjer navedli.

86 Tretjič, Komisija je v začasni uredbi v zvezi s ceno uvoza s poreklom iz Kitajske trdila, da ni „nobenega razloga“ za sklepanje, da v gospodarskem okolju, za katero je značilno veliko zmanjševanje povpraševanja, „morda obstaja nagnjenost k povišanju nizkih cen“. „Nasprotno“, trdila je, da se od dobavitelja v razmerah zmanjševanja potrošnje pričakuje, „da bodo nizke cene še naprej ostale nizke“, da bi se dodatno povečali tržni deleži ali bi se vsaj ohranili in utrdili obstoječi deleži (uvodna izjava 121 začasne uredbe). Trdila je, da je negativni učinek zelo nizkih cen dvojen. Po eni strani naj bi velika razlika v ceni verjetno povzročila preusmeritev k dampinškemu uvozu, ker bodo uporabniki verjetneje kupovali večje količine blaga, ki se prodaja po nizkih cenah. Po drugi strani pa naj bi kupci tako nizke cene na trgu verjetno izkoristili kot pogajalsko orodje za znižanje cen, ki jih ponujajo proizvajalci Skupnosti in drugi viri, ter tako povzročili negativni učinek v smislu zmanjšanja obsega in nižjih cen (uvodna izjava 123 začasne uredbe).

87 Vendar, kot je razvidno iz razpredelnice iz uvodne izjave 52 izpodbijane uredbe, podatki iz časa po obdobju preiskave kažejo, da so se, kot pravilno trdi tožeča stranka v svojih vlogah, v nasprotju s trditvami Komisije cene uvoza s poreklom iz Kitajske v kontekstu krčenja trga Skupnosti močno povišale. Tako razpoložljivi podatki kažejo, da so se cene uvoza s poreklom iz Kitajske v obdobju po obdobju preiskave zvišale za več kot 35 % (uvodna izjava 52 izpodbijane uredbe). Sočasno so se cene industrije Skupnosti povišale za 18,7 % (uvodna izjava 53 izpodbijane uredbe). V zvezi s tem je treba opozoriti, da v nasprotju s tem, kar se zdi, da v začasni uredbi trdi Komisija, krčenje povpraševanja ne učinkuje nujno na raven cen. Gospodarski subjekt, soočen s padcem povpraševanja, ima namreč izbiro med zmanjšanjem obsega prodaje in znižanjem cen.

88 Svet v uvodni izjavi 73 izpodbijane uredbe ne navaja nobenih pojasnil za nasprotovanje med navedbami Komisije in podatki za obdobje po obdobju preiskave. Navaja le, da je bilo zvišanje cen ugotovljeno že v okviru začasne uredbe. Čeprav je gotovo res, da je Komisija v uvodnih izjavah 98 in 122 začasne uredbe navedla to zvišanje cen po obdobju preiskave, pri čemer ga je pripisala zvišanju cen surovin in stroškov energije, pa je Komisija natančno navedla, da je do zadnjenavedenega zvišanja prišlo med aprilom in oktobrom 2008. Svet pa v izpodbijani uredbi ne navaja nobene dodatne natančne opredelitve ali obrazložitve zlasti glede razvoja cen surovin in stroškov energije za obdobje po obdobju preiskave. To, da ni natančnih pojasnil, je treba med drugim obravnavati z vidika trditev nekaterih strank, ki jih Svet navaja v uvodni izjavi 93 izpodbijane uredbe, da so nekateri proizvajalci z dobavitelji železove rude in drugih glavnih surovin sklenili dogovore o fiksni ceni, tako da navedeni proizvajalci niso mogli imeti koristi od „močnega zmanjšanja stroškov teh surovin takoj po obdobju preiskave“. Svet v izpodbijani uredbi te zadnjenavedene trditve ni ovrgel.

89 Svet v uvodni izjavi 73 izpodbijane uredbe navaja tudi „vzporednost“ v gibanju cen industrije Skupnosti. Ta „vzporednost“ v gibanju cen pa ne izhaja iz gospodarskih podatkov iz časa po obdobju preiskave, saj so se cene industrije Skupnosti zvišale za 18,7 %, medtem ko so se sočasno cene kitajskega uvoza zvišale za več kot 35 % (uvodni izjavi 52 in 53 izpodbijane uredbe). Poleg tega se je razlika med prodajnimi cenami industrije Skupnosti in cenami uvoza s poreklom iz Kitajske občutno zmanjšala in je s 476 EUR/t v obdobju preiskave padla na 448 EUR/t v obdobju po obdobju preiskave. Izraženo v odstotkih prodajnih cen industrije Skupnosti, je ta razlika prešla s 40 % v obdobju preiskave na 30 % v obdobju po obdobju preiskave.

90 Vsekakor pa, čeprav bi se dalo zvišanje cen zadevnega izdelka v obdobju po obdobju preiskave pojasniti z zvišanjem cen surovin in stroškov energije, ta okoliščina ne podpira ugotovitev Komisije iz uvodne izjave 123 začasne uredbe v zvezi z negativnim učinkom „zelo nizkih“ cen uvoza s poreklom iz Kitajske na cene in obseg industrije Skupnosti. V zvezi s tem je treba opozoriti, da je eno od meril za ugotavljanje obstoja grožnje škode to, ali uvoz vstopa po cenah, ki bi „v znatni meri pritiskale“ na cene ali „preprečile povečanja cen, do katerih bi sicer prišlo“ (člen 3(9) osnovne uredbe). Vendar glede na podatke iz časa po obdobju preiskave iz dejstev obravnavanega primera ni razvidno, da bi se merilo, določeno v osnovni uredbi, lahko štelo za izpolnjeno. Poleg tega je v zvezi z zmanjševalnim učinkom „zelo nizkih“ cen na obseg industrije Skupnosti, navedenim v uvodni izjavi 123 začasne uredbe, treba opozoriti, da se je tržni delež industrije Skupnosti v obdobju po obdobju preiskave zmanjšal le za 0,1 odstotne točke.

91 Za konec je treba ugotoviti, da od štirih dejavnikov iz člena 3(9) osnovne uredbe, ki se nanašajo na analizo grožnje škode, instituciji enega dejavnika (zalog) ne štejeta za odločujočega, dva dejavnika kažeta neskladnosti med napovedmi Komisije, ki jih je Svet potrdil v izpodbijani uredbi, in upoštevnimi podatki za obdobje po obdobju preiskave (obseg uvoza in cene uvoza), en dejavnik (zmogljivost izvoznika in tveganje preusmeritve izvoza) pa je pomanjkljiv glede upoštevnih elementov. Te neskladnosti in pomanjkljivosti je treba obravnavati z vidika zahtev iz osnovne uredbe, v skladu s katerima mora grožnja škode temeljiti na „dejstvih, in ne le na obtožbah, domnevah ali oddaljeni možnosti“, sprememba okoliščin, ki bi ustvarila razmere, v katerih bi damping povzročil škodo, pa mora biti „jasno predvidena in neposredno grozeča“.

92 Glede na vse navedeno in na to, da je bilo v okviru prvega očitka ugotovljeno, da je Svet s tem, da je ugotovil, da je bila industrija Skupnosti ob koncu obdobja preiskave ogrožena, storil očitno napako pri presoji, je treba ugotoviti, da je Svet s tem, da je v obravnavani zadevi ugotovil obstoj grožnje škode, kršil člen 3(9) osnovne uredbe. Tako je Svet s tem, da je uvedel dokončno protidampinško dajatev na izvoz izdelkov tožeče stranke in dokončno pobral začasne dajatve, uvedene na ta izvoz, kršil tudi člen 9(4) osnovne uredbe.

93 Zato je treba sprejeti prvi del tretjega tožbenega razloga, ki ga navaja tožeča stranka. Ker je izpodbijana uredba temeljila na ugotovitvi grožnje škode in ker je Svet v zvezi s tem napačno presodil, je treba navedeno uredbo v delu, v katerem nalaga protidampinške dajatve na izvoz izdelkov tožeče stranke in pobira začasne dajatve, uvedene na ta izvoz, razglasiti za nično, ne da bi bilo treba proučiti drugi del tretjega tožbenega razloga ali druge tožbene razloge, navedene v utemeljitev tožbe.

**Stroški**

94 Na podlagi člena 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Svet s predlogi ni uspel, zato se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.

95 Dalje, na podlagi člena 87(4), prvi pododstavek, Poslovnika institucije, ki se kot intervenienti udeležijo postopka, nosijo svoje stroške. Zato Komisija, ki je intervenirala v podporo Svetu, nosi svoje stroške.

96 Nazadnje, družbe intervenientke v skladu s predlogi tožeče stranke nosijo svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

1. **Uredba Sveta (ES) št. 926/2009 z dne 24. septembra 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske se razglasi za nično v delu, v katerem nalaga protidampinške dajatve na izvoz izdelkov družbe Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd in določa pobiranje začasne dajatve, uvedene na ta izvoz.**

2. **Svet Evropske unije nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila družba Hubei Xinyegang Steel Co.**

3. **Evropska komisija nosi svoje stroške.**

4. **Družbe ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Ovako Tube & Ring AB, Rohrwerk Maxhütte GmbH, Dalmine SpA, Silcotub SA, TMK-Artrom SA, Tubos Reunidos SA, Vallourec Mannesmann Oil & Gas France, V & M France, V & M Deutschland GmbH, Voestalpine Tubulars GmbH in Železiarne Podbrezová a.s. nosijo svoje stroške.**

Forwood Dehousse Schwarcz

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 29. januarja 2014.

Podpisi